

regiment
y en las planas, aplegada,
veu gentada.

Ou com diuhen qu' es qui guanya
l' immortal;
veu pasar á cavall l' héroe
general,
y tot son, per la victoria,
clams de gloria.

Recordanass benehidas
d' amargor,
fan que deixi de tocarne
lo tambor,
y, com fum, veu destriada
l' host juntada.

Torna á ohir los llops que venen
udolant,
y al tabal á tocar torna
redoblant,
y veu vindre altre vegada
l' host aymada.

Al segon toch de redoble
veu sortir;
los companys qu' ab ell anaren
á morir,
y marxaren á conquesta
com á festa.

Ou los cans del invencible
regiment
quan alsava al mitj la plassa
campament,
y aprenia ell de memoria
mots de gloria.

Veu, del sol, rant de la porta,
l' últim raig;
veu, brincantse entre las tendas,
flor de Maig,
y com balla la encicera
cantinera.

Prop metralla apilotada,
negreiant,
veu canons, y banderolas
voleiant,
y clarors, entre fumeras,
de fogueras.

Y el tambor de tocar para,
mut y trist,
y, desfentse com un somni
lo qu' ha vist,
l' ombra 'l camp de batalla
amortalla.

Torna á ohir los llops que venen
udolant,

lo tabal á tocar torna
redoblant,
y en batalla veu juntada
l' host aymada.

Al tercer toch de redoble
veu de nou
aquells á qui may la gloria
digué prou:
aquells que tants llors tenian
com volían.

Lo sant himne de la patria
torna á ohir;
veu las llargas bayonetas
relluhir,
y, entre 'ls glops de la fumera,
la bandera.

Crits d' ¡Avant! y canonadas
porta 'l vent,
y lo plom sega al invicte
regiment,
que va anar á la conquesta
com á festa.

Als torrens y á la planura,
pecejats,
deixe 'l regiment invicte
sos soldats;
no mes fan que despedirse
y morirse.

Ni un ne resta; 'l cap acota
lo tambor;
solitari en lo camp plora
sa dolor.
L' ombra 'l camp de la batalla
amortalla.

Mes los llops udolant venen;
ab espant
lo tambor lo tabal toca
redoblant,
y, tot d' una, l' host segada
veu alsada.

Al darrer toch de redoble
veu marxar
los qu' ell creya frets cadavres;
lo fossar
torna á ser, movent la terra,
camp de guerra.

Ou, del héroe que 'ls manava.
soná un crit,
y de mors pahorós ecséroit
veu repnit,
Ays de dol y gemechs llansan;
mes avansan.